

25. Krisztus második eljövetele

Krisztus

második eljövetele az egyház zűzbe fordított reménytelenül, az evangélium csúcspontja. A Megváltás eljövetele szerinti személynél, láthatóan világszerte lesz. Amikor visszatér, feltámadnak a halott igazak, és az élő igazakkal együtt megdicsőülnek és mennybe ragadtatnak, a nem igazak azonban meghalnak. A próféciái sorozatnak majdnem teljes beteljesedése a világ jelenlegi állapotával együtt jelzi, hogy Krisztus eljövetele közel van. Ennek az eseménynek az idejét Isten nem jelentette ki, ezért int bennünket, hogy mindenkor legyünk készen. (Tit 2:13; Zsid 9:28; Jn 14:1-3; ApCsel 1:9-11; Mt 24:14; Jel 1:7; Mt 26:43-44; 1Thessz 4:13-18; 1Kor 15:51-54; 2Thessz 1:7-10; 2:8; Jel 14:14-20; 19:11-21; Mt 24; Mk 13; Lk 21; 2Tim 3:1-5; 1Thessz 5:1-6)

Miután az ebédet

imádkoztak, ezt közölte a kis

Páter: "Én Anyu, oly sokszor imádkoztuk máj: "Én Jézus el, Jézus, Igy vendégség!" Mikor jéj el vgre Jézus?"

Ez a

kisgyerek aligha tudta, hogy az ő kis szívének kávéinsága a korszakok végén is.

A Biblia utolsó szavai közeli visszatérést ígérnek. "Bizony, hamar eljövök." És János, a Jelenések könyvének írója, Jézus húsvéti hozzászólása: "Bizony, jéj, Uram, Jézus!" (Jel 22:20).

Megláttni Jézust! Ártékre

együtt lenni vele, aki jobban szeret bennünket, mint ahogy el tudjuk képzelni!

Minden földi szenvedés a végéhez ér! A most máig sárban nyugvók, de akkor feltámasztott szereteteinkkel együtt leszünk az örökkévalóságban. Nem csoda, ha Krisztus barátai Uruk Mennybe menetele óta sárba rogyva várják ezt a napot.

Egy napon

Ő eljéj, bájjéjvetele máig szentjeinek is nagy meglepetés lesz, mert a hosszú vilárokban mindnyájan elszunnyadnak, és elalszanak (Mt 25:5). "Én jéjkor", a föld legsötétebb sárjában, Isten megmutatja hatalmát, hogy megszabadítsa népét. A Szentírás így írja le ezt az eseményt: "Nagy szót" jéj ki éza mennyei templomból, a királyi székeltől, amely ezt mondja vala: Meglett!" Ez a hang megrázza a földet; olyan nagy földrengést okoz, ézamilyen nem volt, mióta az emberek a földön vannak" (Jel 16:17-18). A hegyek rázkódnak, sziklák sáródnak szét mindenfelé, és az egész föld az écein hullámaihoz hasonlóan felemelkedik. Felszínre szétredeznek, és az emberek vörösai elesnek... És minden sziget elmárok, és hegyek nem találhatók többé (19-20. vers). "Az ég eltakaródk, mint amikor a paprtekereszt szeszéjnygáit; és minden hegy és sziget a helyéből elmozdítat." (Jel 6:14)

kiterjedő zűrzavar ellenére Isten népe felbátorodik, amikor meglátja az ember Fiának jelét" (Mt 24:30). Amint alászáll az ég felhőin, minden szem meglátja az Őlet Fejedelmét. Most nem fájdalomként jelenik meg, hanem győztesként, hogy magához vegye a trónt. A trónviszokorra helyett a dicsőség koronáját viseli, és ruhájában Ős tomporban oda vala rva az ő neve: KIRÁLYOKNAK KIRÁLYA S URAKNAK URA" (Jel 19:12, 16).

Eljövetele

rámáratot okoz azoknak, akik nem fogadják el Jézust Megváltójuknak és Uruknek, és elutasították a trónra szállt királyi jelét. Kegyelmelemnek elutasítottát most vátességgé kre ábreszti rá az a hang, amely korábban oly társalmasan kárellelte őket: "Értéketek meg, értéketek meg gonosz ártajaitokról! Hiszen miért haláltok meg?" (Ez 33:11). "Értékek a földnek királyi árs a fejedelmek és a gazdagok és a vezérek és a hatalmasak, és minden szolga és minden szabad, elrejték magukat a barlangokba és a hegyeknek köszikléjiba; és mondják a hegyeknek és a közikléjnek: Essetek mirenk, és rejtsetek el minket annak szá-ne elöl, aki a királyi szákben ál, és a bárány haragjától; mert eljött az ő haragjának ama nagy napja; és ki állhat meg?" (Jel 6:15-17)

De akik rágen várták Öt, azoknak ártráime nagyobb lesz a gonoszok kátságsbeesésénél. A Megváltó eljövetele Isten népének tránelmét a legdicsőbb csócsponjtá-hoz viszi. Ez szabadulásuk pillanata. Á-rámteli imáddal kiáltanak: "Értékek, Istenünk, akit mi vártunk, és akit megártunk; ez az Ásr, akit mi vártunk, ártrájlánk és árrendezánk szabad-társában!" (Ása 25:9).

Jézus,

ahogy kázeledik, előh-vja alvált szejteit a sárba, és megbázza angyalait, hogy gyútsák az egybe választottait a négy szelek felől, a föld egyik végétől a másik végéig" (Mt 24:31). Az igazak az égész világon meghallják hangját, és kilépnak sárjukba. Á, mily boldog pillanat!

Ekkor az Őlő igazak

elváltznak éznagy hirtelen, egy szempillantásban" (1Kor 15:52). Megdicsőít Isten és halhatatlanul a feltámadt szentekkel egytt elragadtatnak az Ásr elábe a levegőbe, hogy ártrákre vele legyenek (1Thessz 4:16-17).

Á

Krisztus visszajövetelének bizonyosságáig

Az

apostolok és az első keresztények Krisztus visszatérését ézbaldog reménységgel tekintették (Tit 2:13; v. Zsid 9:28). Reménykedtek abban, hogy a Szent-rás minden prácíciája és á-gárete beteljesül a második adventkor (Iásd 2Pt 3:13; v. Ása 65:17), mert ez a keresztény vándorát vógsó cálja. Mindenki, aki szereti Krisztust, nagyon várja azt a napot, amikor szemtől szemben láthatja, és egytt lehet vele, az Atyával, a Szentlélekkel és az angyalokkal.

A Szent-ris

bizonyosságtátele. A

második advent bizonyossága a Szent-ris szavahihetőségében gyökerezik.

Közvetlenül halála előtt Jézus azt mondta a tanítványainak, visszamegy

Atyjához, hogy helyet készítsen nekik. De megígérte: "Én ismét eljövök" (Jn 14:3).

Mint ahogy

Krisztus első eljövetele a próféciák megjövendélte, a második eljövetele szívesen jövendéltek is megtalálhatók az egész Szent-risban. Isten már az eljövetele előtt kijelentette azoknak, hogy Krisztus dicső eljövetele lesz az, ami

vágyat a bűnnek. Azok megjövendélte: "Én ismét jövök, kegyelem az ris, szentjeinek

társaságával, hogy a tiszteletet tartson mindenkinek fellelve, és megbentessen minden istentelent minden istentelenségért, amelyet istentelenül elkövetett, és minden

kiről szívesen, amit az istentelen bűnösök a szíjünkön csak kiejtettek" (Jézus 14-15 - 3. ford.).

Krisztus előtt ezer évvel

a zsoltaírás beszélt arról, hogy az ris eljövne, és szeszgyűjti népet: "Én eljövök a mi Istenünk, és nem hallgat; emésztő tűz van előtte, s kegyelem az erős forrás".

Héja az egeket onnan felül, és a földet, hogy megteremtje népet. Gyűjtsétek elém kegyeseimet, akik áldozattal erősítik szíveteket!" (Zsolt 50:3-5).

Krisztus

tanítványai érkeztek Uruk visszajövetele áretnek hallatán. Az a bizonyosság, amit ez az áret adott, mindig megőrtotta börtöröküket és kitartásukat, bármilyen nehézséggel is találkoztak. Mesterük visszajövne, hogy elvigye őket házába!

Az első advent

biztosítást ad. A

második advent szorosán összefügg Krisztus első adventjével. Ha Krisztus nem jött volna el először, és nem aratott volna döntő győzelmet a bűn és Sátán felett (Kol 2:15), nem volna okunk hinni, hogy ismét eljövne, vágyat vet e világon Sátán uralmának, és helyreállítja világot eredeti tiszteletességében. De mivel bizonyítékunk van arra, hogy Ő megjelent, és hogy áldozatával eltérte a bűnt", okkal hihetjük, hogy "Én ismét jövök" vágyat azoknak, akik őt várják "Én ismét jövök" (Zsid 9:26, 28).

Krisztus mennyei szolgálata. A Jánosnak adott krisztusi

kinyilatkoztatás világot teszi, hogy a mennyei templom központi helyet foglal el a megújult tervben (Jel 1:12-13; 3:12; 4:1-5; 5:8; 7:15; 8:3; 11:1, 19;

14:15, 17; 15:5. 6, 8; 16:1, 17). Azok a próféciák, amelyek jelzik, hogy Jézus elkezdte a bűnösök árdekeiben való első szolgálatát, névelik annak bizonyosságát, hogy Ő nemsokra eljövne, és népet hazaviszi (lásd e kegyelem 23.

fejezetét). Az a biztos tudat, hogy Krisztus befejezi a kereszten véghezvitt megújult munkáját, nagy börtörtört jelent a visszatérését szívesen, rogyva várják

keresztényeknek.

Á

Krisztus visszajövetelének márdja

Krisztus

beszölt azokról a jelekről, amelyek mutatják, hogy jövetele közel van, de arra is volt gondja, hogy népöt ne csapják be hazug állítások. Figyelmeztetett, hogy a másdik advent előtt ázhamis krisztusok és hamis próféták támadnak, és nagy jeleket és csodákat tesznek, annyira, hogy elhitesseök, ha lehet, a választottakat is". Ágy szölt: "Ha valaki ezt mondja akkor nétek: "m, itt a Krisztus, vagy amott; ne higgytek" (Mt 24:24,23). Az előre való figyelmeztetés elősegíti a védekezést. Számos szent-rósi szakasz részletezi Krisztus visszatérésének márdját, hogy a hívők kálítnságot tudjanak tenni a valódi esemény és a hamis visszajövetel között.

Valóságos és

személyes visszatérés. Amikor Jézus a felhőn a mennybe emelkedett, két angyal szöltotta meg a tanítványokat, akik még mindig mereven néztek tovább: "Uruk útján: "Galileabeli férfiak, mit álltok, nézve a mennybe? Ez a Jézus, aki felvitetök tőletek a mennybe, akkor éppen jö el, amikor éppen íttőtököt felmenni a mennybe" (ApCsel 1:11).

Más

szavakkal, azt mondták, hogy ugyanaz a Jézus, aki most itt hagyta őket, egy személyes, test és vér szerinti íny, nem pedig valamilyen ílekszerű íny (Lk 24:36-43) fog a földre visszatérni. Másdik adventje áppolyan valóságos és személyes lesz, mint eltávása.

Látható visszatérés.

Krisztus

eljövele nem láthatatlan lelki ímny lesz, hanem valóságos találkozás egy látható személyel. Hogy ne legyen ok semmiféle kétegyre visszatérésének látható volta kálí, Jézus ágy ávta tanítványait a titokban való másdik eljövelenek táveszmájától, hogy visszatérőöt a villámíis fényességéhez hasonlította (Mt 24:27).

A

Szent-rósi világosan kijelenti, hogy az igazak és gonoszok egyidejűleg fogják Jézus visszajövetelét ítni. János ezt írta: "m, eljő a felhővel; és minden szem meglítja őt" (Jel 1:7). Jézus azt is megmondta, mi lesz a gonoszok visszahatása: "S-r a föld minden nemzetsége, és meglítják az embernek íit eljöni az ég felhőiben, nagy hatalommal és dicsőséggel" (Mt 24:30).

Hallható

visszatérés. Azt

a kápet, amely szerint Krisztus visszatérést mindenki látni fogja, a Biblia azzal is kiegészíti, hogy jövetele őppőgy hallható lesz, mint látható: "Maga az Ősriadával, arkangyal szavával és isteni harsonnával lesz ill az Őgből" (1Thessz 4:16). "Nagy trombitaszó" (Mt 24:31) ká-sári népe Ősszegyűjtést. Nincs itt sztitokban tőrtőő eseményről.

Dicsőséges

visszatérés. Amikor

Krisztus visszatér, győztesen jő, hatalommal és őz az ő Atyjának dicsőségsben, az ő angyalaival" (Mt 16:27). János, a Jelenések könyvének írája nagyon látványos kápban festi meg Krisztus visszatérésnek dicsőségsát. Őbrázolásában Krisztus fehér lovon, a menny megszállhatatlan seregei őllőn lovagol. Nyilvánvaló a megdicsőítő Krisztus természetétől ragyogása (Jel 19:11-16).

Hirtelen, váratlan

visszatérés. A

keresztény hávők, akik sárogva várták Krisztus visszatérést, tudni fogják, amikor kázeledik (1Thessz 5:4-6). De a világs lakosainak őltalában, ahogy Pál írta: őz az Ősriad napja őgy jő el, mint a tolvaj őj. Mert amikor ezt mondják: Békesség és biztonság, akkor hirtelen veszedelem jő rájuk, mint a szőllősi földdalom a terhes asszonyra; és semmiképpen meg nem menekednek" (1Thessz 5:2-3; v. Mt 24:43).

Egyesek

szerint Pál hasonlata, amely szerint Krisztus őgy jő el, mint a tolvaj, azt jelzi, hogy Krisztus titokban, láthatatlanul jő el. Ez a nézet azonban ellentmond annak a bibliai kápnak, hogy Krisztus dicsőségsal ős ragyogással tő vissza mindenki szeme őttőra (Jel 1:7). Pál szavainak őnyege nem az, hogy Krisztus titokban jő el, hanem az, hogy a világs gondolkodás embernek olyan váratlan lesz ez, mint a tolvaj jövetele.

Krisztus ugyanerre cőloz,

amikor jövetelt az őz őnvő-z előtti világs vő-z őltali, váratlan pusztulásához hasonlő-tja. őMert amikor őppen az őz őnvő-z előtt valő napokban esznek és isznak vala, házasodnak és őríjhez mennek vala, mind ama napig, amelyen Noé a bőrkőba mőne, és nem vesznek vala őszre semmit, mőgnem eljőve az őz őnvő-z, és mindnyőjüket elragadő, akkor őppen lesz az ember őnak eljövetele is." (Mt 24:38-39) A legőbb embert meglepte az őz őnvő-z, bőrkő hossző ővekig ődikőlt a kázeledés őról. Az emberek kő csoportja őlt akkor. Az egyik elhitte Noé szavait, bement a bőrkőba, és megmenekőlt; a mősik a bőrkőn kő-vő akart maradni, és őzeljőve az őz őnvő-z, és mindnyőjüket elragadő" (Mt 24:39).

Világsrengető

esemény. Ahogy

az őz őnvő-z hasonlata, Nabukodonozor őlma is, amelyet a őmszoborrő őt, azt őbrázolja, hogy Krisztus milyen világsrengető mődon fogja dicsőségs őrsőgő felőllő-tani (ősd e könyv 4. fejezető). Nabukodonozor nagy szobrot őt, amelynek ő ője tiszta aranyő, melle ős karjai ezőstből, hasa ős oldalai

részéből, lábszárai vasból, lábait pedig rézszint vasból rézszint cserépből valónak". Majd ezegy kö leszakada kőz árintáse nélkül, és letért az állkőpet vas- és cseréplábjairól, és darabokra zúzta azokat. Akkor egy zűzdő a vas, cserép, réz, ezüst és arany, és lőnek, mint a nyári szórón a polyva, és felkapja azokat a szőlő, és helyüket sem találják azoknak. Az a kö pedig, amely leütö az állkőpet, nagy hegyű lőn, és betört az egész földet" (Dán 2:32-35).

Ezen az éjlmon keresztül

Isten Nabukodonozornak a világtörténelem végzetét adta. Nabukodonozor kora és Krisztus történelmi országa (a kö) felálltása keltt nagy orszáig, illetve birodalom, majd utónuk gyenge és erős nemzetek sora foglalja el egymás útját a világ szertét.

Krisztus kora

Éta a szűvegmagyarizáló birodalmakat Babilonnal (Kr. e. 605-539), Médá-Perzsiával (Kr. e. 539-331), görögországgal (Kr. e. 331-168) és Rómával (Kr. e. 168 - Kr. u. 476) azonosították.[1] Ahogy a prófécia jelezte, semmilyen világbirodalom nem keltette Rómát. A Krisztus utáni IV. és V. században számos kisebb ország támadt, amely később Európa nemzete lett. A századok során hatalmas uralkodók - Nagy Károly, V. Károly, Napóleon, Vilmos császár és Hitler - megpróbálták egy új világbirodalmat alapítani. Egyiküknek sem sikerült, ahogy a prófécia kijelentette: "Egyemással nem egyesülnek, minthogy a vas nem egyesül a cseréppel" (Dán 2:43).

Az éjlom végül a drámai

tetőpontra: Isten történelmi országa felálltására pontosít. A kőz árintáse nélkül leszakadt kö Krisztus dicső országát ábrázolja (Dán 7:14; Jel 11:15), amely emberi erőfeszítés nélkül jött létre a májodik adventkor.

Krisztus

országja nem emberi birodalmakkal egy időben áll fenn. Amikor Krisztus a római birodalom uralma alatt a földön volt, a minden nemzetet szűz köbirodalom még nem jött el. Csak a vas és cserép szakasza útján, a kőlőn álló nemzetek idején fog megkezdeni. A májodik adventkor jött létre, amikor Krisztus kőlőnvasztja az igazakat a gonoszoktól (Mt 25:31-34).

Amikor ez az ország eljött,

a köbirodalom leütö az állkőpet vas- és cseréplábjairól, "és szűz zűz és elrontja mindazokat a birodalmakat", és nyomuk sem marad (Dán 2:34, 44, 35). A májodik advent igazán világtörvényszerű esemény lesz.

Á

A májodik advent és az emberiség

Krisztus

második adventje örömet hoz az emberiségnek mindkét nagy osztályra; azokat, akik elfogadták őt és az általa kínált evangéliumot, és azokat, akik elfordultak tőle.

A választottak

összegyűjtése. Krisztus

teremtésével az ország felállításának fontos része a megválasztottak összegyűjtése (Mt 24:31; 25:32-34; Mk 13:27) a Krisztus által elküldött mennyei házába (Jn 14:3).

mikor egy

államfő megígéretet adott az országot, csak kevesen lehetnek jelen a fogadásán. De amikor Krisztus jelenik meg, minden valaha volt hűvös, tekintet nélkül a korra, nemre, műveltségre, gazdasági helyzetre vagy fajra, részt vesz a nagy adventi ünnepségekben. Képes mindenki ezt az egyetemes összegyűjtést: a halott igazak feltámaszása és az élő szentek átváltozása.

1. A Krisztusban meghaltak feltámaszása.

A Krisztus

visszatérését meghirdető trombitaszóra a halott igazak feltámaszása romolhatatlan és halhatatlan testben (1Kor 15:52-53). Ebben a pillanatban "Élt feltámaszandók először, akik meghaltak volt a Krisztusban" (1Thessz 4:16). Más szavakkal: feltámaszandók, mielőtt az élő igazak az űrbe ragadtatnak.

A

feltámasztottak találkoznak azokkal, akik távozásuk miatt bűntudottak. Most térve vissza: "Hajj! Hol a te fullánkod? Pokol! Hol a te diadalmaid?" (1Kor 15:55).

Nem a beteg, öreg,

megcsönkelt, sárba tett testtel jelennek elő a feltámaszandók, hanem a hű, halhatatlan, teljes testtel, amelyre támaszkodni nem nyomja a bolygót a hervadásukat okozó bűn. A feltámasztott szentek megtapasztalják Krisztus helyét a munkájának befejezésekor, és Isten teljes körű megújítását tárják fel a gondolkodásukban, lelkükben és testükben (1Kor 15:42-44; lásd e kényv 25. fejezetét).

2.

Az élő hűvös átváltozása. A halott igazak feltámaszandók átváltoznak az igazak, akik a második adventkor életben vannak a földön. "Mert szükségem van, hogy ez a romlandós test romolhatatlanságot érjen magára, és a halandós test halhatatlanságot érjen magára." (1Kor 15:53)

Krisztus visszatérésekor a

hÁ-vök egyik csoportja sem előzi meg a májsikat. PÁjl kijelenti, hogy az Áólő Áós ÁitvÁltoztatott hÁ-vök elragadtatnak áéžazokkal (a feltÁjmadt hÁ-vökkel) egyÁ½tt a felhökÁñ az Ásr elÁbe a levegőbe, Áós ekkÁcppen mindenkor az Ásrral leszÁ½nk" (1Thessz 4:17; vÁñ. Zsid 11:39-40). TehÁjt az Áñsszes hÁ-vő jelen lesz a nagy adventi gyÁ½lekezetben; minden korszak feltÁjmadt szentjei Áós azok, akik Áletben lesznek Krisztus visszatÁrÁcsekor.

A hitetlenek halÁjla. Az Á½dvÁñzÁ½letek szÁjmÁjra a májsodik advent az ÁñrÁñm Áós vidÁjmsÁjg, viszont az elveszetteknek a kÁtsÁcgbetejő rÁmÁ½let ideje lesz. Ők addig utasÁ-tottÁjk el Krisztus szeretetÁc Áós a felkÁ-nÁjlt Á½dvÁñssÁcget, má-gnem a megtÁvesztő csalÁjs csapdÁjÁjba estek (IÁsd 2Thessz 2:9-12; RÁm 1:28-32). Amikor IÁjtjÁjk a kirÁjlyok KirÁjlyakÁc Áós uraknak UrakÁc eljÁñni Őt, akit elutasÁ-tottak, tudatÁjra Ábrednek annak, hogy Á½tÁñtt pusztulÁjsuk ÁrÁjja. A rÁmÁ½lettől Áós kÁtsÁcgbetesÁcstől lesÁjtottan az Ácletelen vilÁjgot kÁcrik, hogy rejtsé el őket (Jel 6:16-17).

Ekkor Isten elpusztÁ-tja

Babilont, a hitehagyÁ³ vallÁjsok szÁñvetsÁc gÁc. áéžTűzzel Ácgettetik meg." (Jel 18:8)
E szÁñvetsÁc vezÁc rÁc, a tÁñrvÁcnyiszegÁc titkos bűnÁc, a tÁñrvÁcnyitaposÁc megemÁcszi áéžaz Ásr az Ő szÁjÁjnak leheletÁcvel", Áós megsemmisÁ-ti áéžaz Ő megjelenÁcsÁcnek feltűnÁcsÁcvel" (2Thessz 2:8). A fenevad bÁclyegÁcnek kikÁcnyyszerÁ-tÁcsÁcÁc felelős hatalmak (IÁsd a 12. fejezetet) áéžza kÁcnekövel Ác gő tÁ½zes tÁ³ba vettetÁcnek". A tÁñbbi gonoszt megÁñli áéžza lovon Á½lőnek", JÁczus Krisztusnak, az Ásrnak kardja, áéž amely az Ő szÁjÁj bÁ³ jő vala ki" (Jel 19:20-21).

Á

Krisztus visszatÁrÁcsÁcnek jelei

A SzentÁ-rÁjs Krisztus eljÁñvetelÁcnek nemcsak má³djÁjt Ács cÁc jÁjt nyilatkoztatja ki, hanem ismerteti azokat a jeleket is, amelyek előrevetÁ-tik e rendkÁ-vÁ½li esemÁcny kÁñzelsÁc gÁc. A májsodik adventet meghirdető első jel Krisztus mennybemenetele utÁjn tÁñbb mint 1700 Ác vvel kÁñvetkezett be. Ezt májs jelek kÁñvettÁc, amelyek szintÁc azt bizonyÁ-tottÁjk, hogy Krisztus visszatÁc rÁcse nagyon kÁñzel van.

Jelek a termÁcszet

vilÁjgÁjban. Krisztus megjÁñvendÁñlte, hogy áéžlesznek jelek a Napban, Holdban Ács csillagokban" (Lk 21:25). KÁñzelebről meg is hatÁjrozta, hogy áéžza Nap elsÁñtÁc tedik, Ács a Hold nem fÁcnylik, Ács az Ác g csillagai lehullanak, Ács az egekben levő hatalmassÁjgok megrendÁ½lnek. Ács akkor meglÁjtjÁjk az embernek FiÁjt eljőni felhökben, nagy hatalommal Ács dicsősÁcggel" (Mk 13:24-26). JÁjnos mác g azt is IÁjtta, hogy nagy fÁñldrengÁcs fogja megelőzni az Ác gi jeleket (Jel 6:12). Ezek a jelek mind az 1260 Ác ves Á½ldÁñzÁcs vÁc gÁc jelzik (IÁsd a 12. fejezetet).

1. A fÁñld bizonyÁjgtevÁcse. E prÁ³fÁc cia beteljesedÁcsekÁc t tÁñrtÁc t 1755. november 1Ác n áéžza legnagyobb ismert fÁñldrengÁcs".[2] Ennek a katasztrÁ³fÁjnak a hatÁjja,

amelyet a lisszaboni földrengés emlétenek, észlelhető volt Európában, Afrikában és Amerikában. Csaknem 4 millió négyzetmérföldre terjedt ki. Epicentruma Portugáliában, Lisszabonban volt, ahol néhány perc leforgása alatt a földdel egyenlővé tett kőzet- és lakóépületeket, sok ezer ember halálát okozva.[3]

Még a földrengésnek nagy fizikai hatásai voltak, a kor emberének gondolkodására gyakorolt befolyása ugyanolyan jelentős volt. Sokan, akik akkor éltek, felismerték benne a végidő prófétikus jelét[4], és komolyan kezdtek foglalkozni Isten tételének és az utolsó napoknak a gondolatával. A lisszaboni földrengés szétválasztott a prófétia tanulmányozására.

2. A Nap és a Hold bizonyítja tele. Huszonöt évvel később feltűnt a prófétiaiban említett kőzetkező jel - a Nap és a Hold elszélesedése. Krisztus világossá tette e jel beteljesedésének idejét - hogy az az 1260 éves pápai földuralmát követi, amelyről a Szentírás májshol szól (Mt 24:29; lásd e könyv 12. fejezetét). De Jézus azt mondta, hogy e jeleket megelőző nagy nyomorúság megrázkéltatja (Mt 24:21-22). A reformáció és az abból támadt mozgalom hatására az földuralom valójában megrázkéltatja, úgy, hogy a XVIII. század közepére majdnem teljesen meg is szűnt.

E prófétia beteljesedését 1780. május 19-én rendkívüli sötétség szította meg az Észak-amerikai kontinens északkeleti részén.[5]

Ezt az eseményt felidézve, Timothy Dwight, a Yale Egyetem elnöke ezt mondta: "1780. május 19. nevezetes nap volt. Sok házban gyertyát gyújtottak; a madarak elcsendesedtek, és eltűntek, a házi szírnnyasok pedig elpihentek az éjszaka... Ittén az a vélemény uralkodott, hogy az tétel napja közel van." [6]

Samuel William Harward jelentette, hogy a sötétség északnyugatról kezdett a felhőkkel, és lefelé 10 és 11 órára kőzetkező jellel közepre tartott, valamint az éjszaka ideig a föld felületén terepeken. Egyes helyeken élnem tudták a szabadban elolvasni a megszokott nyomtatott betűket [7] Samuel Tenny véleménye szerint "ez a kőzetkező este olyan sűrű volt a sötétség, amire talán nem volt példa azóta, hogy a Mindenható parancsára létrejött a világosság... Ha a világgegyetemben minden ágitest átlatatlan árnyékba burkolózott volna, vagy megszűnt volna létezni, a sötétség akkor sem lehetett volna teljesebb." [8]

Azon az estén 9 órakor felkelt a telihold, de a sötétség ájfélt utáig tartott. Amikor a Hold láthatóvá lett, olyannak tűnt, mint a vör. János, a Jelenések könyvének írója, megjárvendájté ennek a napnak a rendkívüli eseményeit. A földrengés után - rta - a Nap ézfeketévé lön, mint a szörzsjk, és a Hold... mint a vör" (Jel 6:12).

3. A csillagok bizonyosáig tevések. Mind Krisztus, mind János beszélt arról, hogy csillaghullás is fogja jelezni Krisztus eljövételének közelgését (Jel 6:13; v. Mt 24:29). Az 1833. november 13-i meteoroső - a történelem legnagyobb területre kiterjedő csillaghullása - beteljesítette ezt a próféciát. A becslések szerint egyetlen megfigyelt árként átlagosan 60 000 meteor láthatott.[9] Ez a látványosságig észlelhető volt Kanadától Mexikóig, és az Atlanti-óceán közeléig.[10] Sok keresztény felismerte benne a bibliai prófécia beteljesését.[11]

Egy szemtanú azt mondta, hogy ézsalig volt hely az égben, amely ne telt volna meg minden pillanatban ezekkel a hullócsillagokkal, és általában nem lehetett semmi sajátos nézésget észlelni a megjelenésükben; de időnként csoportokban hullottak - emlékeztetve a fűgőjára, amely hullatja a retlen gyümölcsöt, amikor nagy szél rázza".[12]

Jézus azt adta e jeleket, hogy a keresztényeket rábressze jövételének közelgésére, és hogy ártalmatlanul felkészüljenek erre az eseményre. "ÉzAmikor pedig ezek kezdenek meglenni - mondta -, nézzetek fel, és emeljétek fel a ti fejéteket; mert elküldök ti felé titeket." Majd hozzáfűzte: "ÉzTekintsétek meg a fűgőjéteket és minden fűkát. Amikor immár hajtának, és ezt lájtéteket, ti magatokat tudjtéteket, hogy májr közel van a nyár. Ezenképpen ti is, amikor lájtéteket, hogy ezek meglesznek, tudjtéteket meg, hogy közel van az Isten országá" (Lk 21:28-31).

A fűld, a nap, a hold és a csillagok csodálatos bizonyágtéte, amely a Krisztus által megjévendélt időben pontos sorrendben közeléte be, sok ember figyelmét a májodik adventről szála próféciákra terelte.

Á

Jelek a vallási világban

A Szent-írás megjévendéli, hogy a vallási világban számos kiemelkedő jel fogja mutatni, hogy Krisztus eljövételének ideje elérkezett.

1. Nagy vallási ábredés

.A Jelenések

künyve kinyilatkoztatja, hogy a májodik advent előtt nagy, világzóles vallási mozgalom támad. János látomásában a Krisztus visszatérését bejelentő angyal jelképezte ezt a mozgalmat: "ÉzLátók máj angyalt az ég közelében repálni, akinél vala az ártalmatlan év evangélium, hogy a fűld lakosainak hirdesse az evangéliumot,

Ács minden nemzeteknek Ács Áigazatnak, Ács nyelvnek Ács nÁpnek, ezt mondva: nagy szÁval: FÁlÁtek az Istent, Ács nÁki adatok dicsősÁget; mert eljÁtt az Ő Á-tÁletÁnek ÁrÁja; Ács imÁdjÁtok azt, aki teremtette a mennyet Ács a fÁllet, Ács a tengert Ács a vizek forrÁsait" (Jel 14:6-7).

Maga az

Ázenet jelÁli meg, mikor kell azt hirdetni. Az ÁrÁkkÁvalÁ evangÁliumot minden korban prÁdikÁltÁjk. De azt az Ázenetet, amely az evangÁlium Á-tÁletÁt hangsÁlyozza, csak a vÁg idejÁn lehet hirdetni, mert az arra figyelmeztet, hogy "ÁzeljÁtt az Ő Á-tÁletÁnek ÁrÁja".

DÁniel kÁnyve arrÁ

tÁjÁkozhat bennÁnket, hogy prÁfÁciÁirÁ a vÁg idejÁn lepattan a pecsÁt (DÁjn 12:4). Abban az idÁben sokan megÁrtik a rejtÁlyeit. Ez a pecsÁtfelbontÁs akkor kÁvetkezett be, amikor a pÁpa 1798-ban tÁrtÁnt foglyul ejtÁsÁvel az 1260 Ávig tartÁ pÁpai fennhatÁsÁg vÁget Árt. A pÁpa szÁmüzetÁse Ács a termÁszet vilÁgÁban bekÁvetkezett jelek egyÁttvÁve sok keresztÁnyt a mÁsodik adventhez vezetÁ esemÁnyek jÁvendÁlÁseinek tanulmÁnyozÁsÁra indÁtottak, aminek eredmÁnyekÁnt mÁlyebb bepillantÁst kaptak e prÁfÁciÁkba.

Ez a

mÁsodik adventre valÁ ÁsszpontosÁ-tÁs az adventi remÁnysÁg vilÁgszÁles felÁledÁsÁt is elÁdÁzte. Ahogy a reformÁciÁ az egÁsz keresztÁny vilÁg kÁlÁnbÁzÁ orszÁgaiban, egymÁstÁ fÁggetlenÁl megindult, ugyanÁgy az adventmozgalom is. E mozgalom vilÁgszÁles jellege Krisztus eljÁvetele kÁzelsÁgÁnek egyik legvilÁgosabb jele. KeresztelÁ JÁnos Krisztus elsÁ eljÁvetelÁnek ÁtjÁt kÁszÁ-tette elÁ, az adventmozgalom pedig a mÁsodik advent ÁtjÁt kÁszÁ-ti elÁ - hirdeti a JelenÁsek 14:6-12. ÁzenetÁt, amelyben Isten utoljÁra szÁlÁ-tja fel az embereket arra, hogy kÁszÁljenek a MegvÁltÁ dicsősÁges visszatÁrÁsÁre (lÁsd e kÁnyv 13. Ács 24. fejezetÁt).[13]

2. Az evangÁlium

prÁdikÁlÁsa. Isten

Árendelt egy napot, amelyen megÁ-tÁli majd a FÁld kerekÁgÁt igazsÁgban" (ApCsel 17:31). Amikor Krisztus figyelmeztetett erre a napra, nem azt mondta, hogy ez akkor jÁn el, amikor az egÁsz vilÁg megtÁr, hanem azt, hogy ÁIsten orszÁgÁinak ez az evangÁliuma hirdettetik majd az egÁsz vilÁgon, bizonyÁgul minden nÁpnek; Ács akkor jÁ el a vÁg" (Mt 24:14). PÁter arra bÁtorÁ-tja a hÁ-vÁket, hogy vÁrjÁjk Ács sietessÁk Áz Isten napjÁnak eljÁvetelÁt" (2Pt 3:12 - Áj kat. ford.).

A Biblia e szÁzadban

tÁrtÁnÁ fordÁ-tÁsairÁ Ács terjesztÁsÁról kÁszÁ-tett statisztika az evangÁliumi bizonyÁgtÁtel nÁvekedÁsÁt tanÁsÁ-tja. 1900-ban a Biblia 537 nyelven volt beszerezhető. 1980-ra a teljes BibliÁt, illetve egyes rÁszeit 1811 nyelvre fordÁ-tottÁjk le, ami a vilÁg nÁpessÁgÁnek 96 szÁzalÁkÁt kÁpviseli. A SzentÁ-rÁs ÁvenkÁnti terjesztÁse hasonlÁkÁppen az 1900-as 5,4 milliÁrÁ 1980-ban 36,8 milliÁr pÁldÁnysÁmra emelkedett, Ács a Biblia egyes rÁszeibÁl majdnem fÁmilliÁrd fogyott el.[14]

Ezenkés-vél

most a kereszténység rendelkezésére állnak a misszióban felhasználhatók, korábban ismeretlen eszközök; a képzésben szolgálók, nevelési és egészségügyi intézmények, hazai és külföldi munkások, rádió- és televíziós állomások és jelentős anyagi eszközök. Ma nagy erősségű rádióhullámok rádióállomások sugározhatják az evangéliumot a győzelemig a föld minden országába. A Szentlélek irányítása mellett ezek a példátlan erőforrások megvalósítják korunkban a világszerte evangélikusoknak célját.

A hetedik napot ünneplő

adventisták közel 700 nyelvet és 1000 nyelvterületet képviselő tagsággal 190 országban hirdetik az evangéliumot. E tagok majdnem 90 százaléka Ázsia-Amerikában képzésben van. Azzal a hittel, hogy a nevelési és egészségügyi munka fontos szerepet játszik az evangéliumi megújítás teljesítésében, majdnem 600 kórházat, szanatóriumot, rendelőtárat és beteggondozót, 19 egészségügyi hajót, 17 lelkiszerzőt, 86 főiskolát és egyetemet, 834 kózpiskolát, 4166 általános iskolát, 125 bibliai levelezőiskolát és 33 nyelvintézetet működtetünk. 51 kiadóhivatalunk 190 nyelven állít elő irodalmat, és rádióhullámok irányításában a világszerte nappaloként mintegy 75 százalékos sugározni kezdte. A Szentlélek gazdagon megajándékozta missziós erőfeszéseinket.

Á

3.

Vallási hanyatlás. Az evangélium kiterjedt hirdetése nem jelenti szükségszerűen a valódi kereszténység erőteljes gyarapodását. A Szentírás azt javasolja, hogy a valódi lelkiesség inkább hanyatlani fog a végidő felé. Péter azt mondta, hogy "ez az utolsó napokban nehéz idők állanak be. Mert lesznek az emberek magukat szeretők, pánzszerhasználók, kérkedők, kevélyek, kiromkodók, széllel irántengedtelnek, hálátlanok, tisztátalanok, szeretet nélkül valóvalak, kevélyek, kevélykedők, vakmerők, felfuvalkodottak, inkább a gyönyörű dolgok, mint Istennek szeretői, akiknél megvan a kegyességnek látszata, de megtagadják annak erejét" (2Tim 3:1-5).

Ma tehát az üzenet, az

anyagi dolgok és a világszeretete sok szűzöldeletről kizárja Krisztus Lelkét. Az emberek nem akarják, hogy Isten elvei és társai irányítsák az életüket; és szembeállnak a társakkal. "Ézsaás mivelhogy a gonoszság megsokasodik, a szeretet sokakban meghidegült." (Mt 24:12)

4. A pápaság üzenetese. A bibliai próféciának megfelelően az 1260 év végén a pápaság "ézhálós sebet" kapott, de nem halt meg (lásd e kényv 12. fejezetét). A Szentírás kinyilatkoztatja, hogy ez a hálós seb meggyógyul. A pápaságnak tetemesen megadjul a befolyása és tekintélye - "Ézsás elvén, az egész föld kivet a fenevadat" (Jel 13:3). Már ma is sokan a világszeretete tekintik a pápaságot.

A pápaság befolyásának

návekedése nagy mértékben annak tudható be, hogy a keresztények a Biblia tekintélyét hagyományokkal, emberi elvekkel és a tudománnyal helyettesítik. Ezáltal sebezhetővé váltak a "észtervnytaposás" szíjaira, aki "éza hazugságnak minden hatalmával, jeleivel és csodáival" cselekszik (2Thessz 2:9). Sőt, és eszközei gonosz szívet hoznak létre, amelyet a sárkány, a fenevad és a hamis próféták szentségtelen hármása jelképez (Jel 16:13-14; v. 13:13-14). Csak azok tudnak eredményesen ellenállni e szívet elszűző csalásának, akiknek a Biblia a vezérfonaluk, és "ézakik megtartják Isten parancsolatait és Jézus hitét" (Jel 14:12).

5. A vallásszabadság csökkensen. A pápaság felledése drámai hatással lesz a kereszténységre. A nagy Áron megszerzett, s az egyház és Állam szövetségétől biztosított vallásszabadság csökkenni fog, végül teljesen megszűnik. Erős polgári kormányzat támogatásával a hitehagyás hatalom megkésztetési formáját minden emberre rákényszeríteni. Mindenkinek vilásgazdaság kell az Isten és parancsolatai iránti hűség vagy a fenevad és képe iránti hűség kettőzt (Jel 14:6-12).

Ez a kétség kiterjed a gazdasági korlátokra is, "ézhogy senki se vehessen, se el ne adhasson semmit, csak akin a fenevad bolye van, vagy neve, vagy nevének száma" (Jel 13:17). Azok, akik nem hajlandók alkalmazkodni, végül halálra ítéltéssel számolhatnak (Jel 13:15). E végső nyomorúság idején Isten kettőztel népe érdekében, és megszabadít mindenkit, akinek a neve be van írva az élet könyvébe (Dán 12:1; v. 3:5; 20:15).

A gonoszág fokozás. A kereszténységben belüli lelki hanyatlás és a "rvnytaposás felledése az Isten tervének névekvő mellőzéséhez vezet az egyházban és a hávók életében. Sokan arra a feltételezésre jutnak, hogy Isten eltérte a tervny, és hogy a keresztények már nem kettőst az betartani. Isten tervnynek ez a mellőzése a bűntés és erkélcstelenség fokozásához vezet.

1. Bűntési hullám a viláiban. Az

Isten tervnyvel szembeni tiszteletlenség, ami divat a kereszténység nagy részében, hozzájárul ahhoz, hogy a modern társadalom semmibe vegye a tervny és a rendet. A bűntés az egész világon ugrásszerűen nő, és nem lehet megfékezni. Számos fővárosban a bűncselekmények éppoly fokozódnak, mint az Egyesült Államokban. "éLondontól Moszkváig és Johannesburgig csakhamar a bűncselekmények jelentik a fő veszélyt, amely megváltoztatja sok ember életvitét." [15]

2.

Nemi forradalom. Isten

tervnynek semmibe vevése szintén lerontja az erény és az erkélcstisztség korlátait, aminek kettőst az erkélcstelenség terjedése. A nemet ma

bájlírványozzák, és árubá bocsátják a filmek, a televíziós- és videóprogramok, a dalok, a képes folyóiratok és hirdetések átjén.

A nemi forradalom

következében megdöbbentően szaporodnak a vírusok és az olyan visszaállítók, mint az "új nyitott házasság" vagy a "letérsé", a gyermekek nemi meggyalázása, az ijestően sok magzatelhajtás, a homoszexualitás terjedése, a járványos nemi betegségek és a nemrégiben megjelent immunbetegség, az AIDS.

Háborúk

és szerencsétlenségek. Jézus kijelentette, hogy visszajövetele előtt "nemzet némad ellen, és ország ország ellen; és mindenfelé nagy földrengések lesznek, és a földindulások lesznek, és a rettetések és nagy jelek lesznek az égöl" (Lk 21:10-11; v. Mk 13:7-8; Mt 24:7). A vég kzeledtekor a mennyei és sítájni erők kztí kzelem erősídsével ezek a szerencsétlenségek is egyre súlyosabbak, gyakoribbak lesznek, és pda nákálíli mádon teljesednek be a mi időnkben.

1. Háborúk. Bár háborúk az egész títánelem

során sítótták az emberiséget, soha nem voltak ilyen világmretűek és pusztá-ták. Az I. és II. világháború títbb vöráldozatot követelt, és títbb szenvedést okozott, mint az ísszes korábbi háború egyttvé.[16]

Sokan

őjabb világmretű ísszecsapás eshetőséget íttják. A II. világháború nem vetett vóget a háborúknak. Amiáta vóget árt, mintegy 140 háborút vóvtak hagyományos fegyverekkel, amelyben a tzmillió is elárte a halottak száma".[17] Egy totális termonukleáris háború veszélye Damoklész kardját ítg világunk felett.

2. Természeti

csapások. Ášgy

túnik, hogy a kzelmólt éveiben a csapások jelentősen fokozódtak. A föld és az időjárás egymást felímá legőjabb katasztráfíi íttájn egyesek azt kórdetik, vajon a természet elvadult-e, illetve a világ hatalmas időjárás- és szerkezetítozásai mág erősídni fognak-e a jívőben.[18]

3. Áhnségek. Sokszor volt áhnság a máltban, de

nem olyan mártákben, mint századunkban. Soha ezelőtt nem szenvedtek ennyire emberek milliói a világon áhságtól vagy alutáípláíltáígtáí.[19] A jívő kiláítsai aligha fányesebbek. Az áhezés pldáítlán máretei világon jelzik Krisztus kzelgő visszatárást.

Á

Legyetek készek mindenkor!

A Biblia

ismertelten kijelenti, hogy Jézus visszajár. De vajon egy év múlva jár vissza? Át év múlva? Tíz vagy húsz év múlva? Senki sem tudja biztosan. Jézus maga jelentette ki: "Ézra az árjárás napján pedig senki nem tud, az ég angyalai sem, csak az én Atyám egyedül" (Mt 24:36).

Földi szolgálata végén

Krisztus elmondta a tíz szűzről szóló példázatot, hogy szemléltesse, mit tapasztal az egyház az utolsó napokban. A szűzök kőolajot osztottak a hűvőknek azt a kőolaj csoportját kőolajviseli, amely vallja, hogy várja Urát. Jézus szűzöknek nevezi őket, mert tiszta hitet vallanak. Lámájuk Isten Igáját ábrázolja, az olaj pedig a Szentlelket jelképezi.

Ez a kőolaj

csoport egyformának látszik; mindkettő kimegy, hogy találkozzon a Végével; mindkettőnek van olaj a lámpájában, és viselkedésük sem tűnik különbözöknek. Mindnyájan hallották Krisztus kőolaj elvetésének zenejét, és ártalmatlanul várják Őt. De úgy tűnik, hogy a Végével kőolaj - ez próbára teszi hitüket.

Hirtelen - Éjféli órák, a föld

történelmek legszűzesebb árjában - hallják a kiáltást: "Ézra jö a Végével! Járjatok el!" (Mt 25:6). Most nyilvánvalóvá lesz a kőolaj csoport kőolaj tisztség: egyesek nem kőolaj fel a Végével valaki közsra. Ezek a "bolond" szűzök nem kőolaj; tisztelik az igazságot, Isten Igáját. De nincs olajuk, nélkülük a Szentlelket pecsétjük (v. Jel 7:1-3). Megelégtek felszínese cselekedetekkel, és nem estek Jézus Krisztusra, a Sziklára. Megvan náluk a kegyesség látszata, de hiányzik Isten ereje.

Amikor a Végével jár,

csak azok mennek be vele a menyegzői ünnepségre, akik kőolaj vannak. Az ajtó bezárul. A bolond szűzök, akik elmentek olajat venni, végül megjárnak, és így kiáltanak: "Ézra! Uram! Uram! Nyisd meg nekünk!" De a Végével ezt válaszolja: "Nem ismerlek titeket" (Mt 25:11-12).

Milyen

szomoró, hogy Jézus, amikor visszatér a földre, kőolaj lesz egyeseknek a szavakat mondani, akiket szeret. Ő így intett: "Sokan mondják majd nekem ama napon: Uram! Uram! Nem a te nevedben próbáltunk, és nem a te nevedben üztünk. Ártalmatlanul, és nem cselekedtünk sok hatalmas dolgot a te nevedben? Áh, akkor vallást tesztek majd nekik: Sohasem ismertelek titeket; tőlvözzatok tőlem, ti gonosztevők!" (Mt 7:22-23).

Isten az éjféli órák előtt

elkérte Noét, hogy járja bressze az akkori világot a kőolaj pusztulásra. Isten most hasonlóképpen jármas intő zenejét kőolaj, hogy felkésztse a világot Krisztus visszatérésére (lásd Jel 14:6-16).

Mindazok,
akik elfogadják az irgalmat hirdető űzenetet, űrűlnek Jűzus visszajűvetelűnek.
Nekik szűl az ű-gűret: űzBoldogok azok, akik a Bűrűny menyegzűűnek vacsorűűjűra
hivatalosak" (Jel 19:9). Valűban, ű űzműsodszor bűn nűlkűl jelen meg azoknak,
akik űt vűrűjűk űdvűssűgűkre" (Zsid 9:28).

A Megvűltű visszatűrűse
dicsűsűges csűcspontra viszi Isten nűpűnek tűrtűnelműt. Ez szabadulűjsuk
pillanata, amikor boldogan űs elragadtatűssal kiűltűjűk: űzűmű, Istenűnk, akit mi
vűrtunk... űrűjűnk űs űrvendezzűnk szabadű-tűjsűban!" (űsa 25:9).

ű

ű

Lűbjegyzet

1.

ű

Froom, Prophetic Faith of Our Fathers, 1/456, 894;
2/528, 784; 3/ 252, 744; 4/396, 846. Lűsd e kűnyv 24. fejezetűt is

2.

Â

G. I. Eiby, Earthquakes (New York, N. Y.; Van Nostrand Reinhold Co., 1980), 164. oldal

3.

Â

Lásd például Sir Charles Lyell, Principles of Geology (Philadelphia, PA; James Kay, Jun. & Brother, 1837), 1/416-419; "Lisbon", Encyclopedia Americana, Francis Lieber szerkesztésében (Philadelphia, PA; Carey and Lea, 1831), 10. oldal; W. H. Hobbs, Earthquakes (New York, N. Y.; D. Appleton and Co., 1907), 143. oldal; Thomas Hunter, An Historical Account of Earthquakes Extracted from the Most Authentic Historians (Liverpool, R. Williamson, 1756), 54-90 oldal; v. White: A nagy káoszdelem, 272-273. oldal. Korábbi jelentések 100 000 halottat említettek. Modern enciklopédiai adatok szerint talán 60 000-en haltak meg.

4.

Â

Lásd John Biddolf, A Poem on the Earthquake at Lisbon (London, W. Owen, 1755), 9. oldal, a Source Book 358. oldalán idézve; Froom, Prophetic Faith of Our Fathers, 2/674-677. oldal. 1756. február 6-án az anglikán egyház bűjtnapot tartott a földrengés emlékére (m. f.). Lásd T. D. Kendrick, The Lisbon Earthquake (London, Methuen & Co. Ltd., 1955) 72-164. oldalát is

5.

Â

Vö. White: A nagy káoszdelem, 274-276. oldal

6.

Â

Timothy Dwight, Connecticut Historical Collections; idézi, Összeállította John W. Barber, 2. kiad. (New Haven, CT; Durrie & Peck & Co. J. W. Barber, 1836), 403. oldal, a Source Book 316. oldalán idézve

7.

Â

Samuel Williams, "An Account of a Very Uncommon Darkness in the State of New England, on May 19, 1780", *Memoirs of the American Academy of Arts and Sciences*, To the End of the Year 1780 (Boston, MA; Adams and Nourse, 1785), 1/234-235. V. Source Book, 315. oldal

8.

Â

Samuel Tenny levele, Exeter [NH], 1785. december, a *Collections of the Massachusetts Historical Society for the Year 1792*-ben (Boston, MA; Belknap and Hall, 1792), 1/97. oldal

9.

Â

Peter M. Millman, "The Falling of Stars," The Telescope, 7 (May-June 1940., 60. oldal). Lásd a Froom, Prophetic Faith of Our Fathers, 4/295. oldalt is

10.

Â

Dension Olmsted, Letters on Astronomy, 1840. kiadás, 348-349. oldal, a Source Book 410-411. oldalán

11.

Â

Froom, Prophetic Faith of Our Fathers, 4/297-300; v. White: A nagy kőzedelem, 297-299. oldal

12.

Â

A missouri Bowling Greenben észlelt jelenségeket a Salt River Journal 1780. november 20-i száma leírta, és az American Journal of Science and Arts időzte (1834-ben), 382. oldal, szerk. Benjamin Silliman

13.

Â

Lásd Froom, Prophetic Faith of Our Fathers, 4. kötet; Damsteegt, Foundations of the Seventh-day Adventist Message and Mission

14.

Â

David B. Barrett szerk., World Christian Encyclopedia. A Comparative Study of Churches and Religions in the Modern World, A. D. 1900-2000 (Oxford University Press, 1982), 13. oldal

15.

Â

â€žAbroad, Too, Fear Grips the Cities," U. S. News & World Report, 1981. február 23., 65. oldal

16.

Â

David Singer & Melvin Small, The Wages of War. 1816-1965. A Statistical Handbook (New York, N. Y., John Wiley & Sons, 1972), 66-67. oldal

17.

Â

Margaret Thatcher, ahogy Earnest W. Lefever és E. Stephen Hung a The Apocalypse Premise (Washington, D. C.; Ethics and Public Policy Center, 1982), 394. oldalán idézi

18.

Â

Lásd Paul Recer: "Is Mother Nature Going Berserk?" U. S. News & World Report, 1982. febr. 22., 66. oldal

19.

Â

Az Egyesült Nemzetek Development Forum "Facts and Food" című kiadványának (1974. november) rendkívüli melléklete mondja, hogy "a világon népességnek fele, 2000 millió ember rosszul táplált", idézi Ronald J. Sider, Rich Christians in an Age of Hunger (New York, N. Y.; Paulist Press, 1977), 228. oldalán. Vö. 16. oldal.

